

[Gert Petersen]

er baseret på menneskelige kontakter. Det er mennesker, det drejer sig om.

Man kan ikke erstatte en skolelærer med en robot, man kan ikke erstatte en sygeplejerske, man kan ikke erstatte en fritidspædagog med en robot. Jeg tvivler ikke om, at der er nogle, der gerne ville, men det kan altså bare ikke lade sig gøre. Det kan man, hvis det er en automobilfabrik. Spørgsmålet om antallet af medarbejdere i den offentlige sektor er ikke bare noget, man kan behandle ligesom for produktionssektoren, men det har man lidt svært ved at indse, tror jeg. Vi vil i hvert fald modarbejde de tendenser ud fra det grundsynspunkt, jeg her har givet udtryk for.

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg skal sige tak til statsministeren for svaret, han forsøgte at give mig. Der blev talt om forsvaret fra statsministerens side, og det kan jeg da sådan set godt forstå, for det var jo det, regeringen gik til valg på. Man gik til valg på det fulde medlemskab af NATO. Det håber jeg i hvert fald ikke at Venstre og De Konservative har glemt.

Statsministeren talte om Folketingets sammensætning. Der må jeg sige til statsministeren: Der mangler faktisk kun et eneste mandat i at føre en anstændig forsvarspolitik i det her land, og det er altså det ene mandat, der endnu en gang får mulighed for at få indflydelse, så der ikke skal føres en anstændig forsvarspolitik. Jeg synes, det er svagt af statsministeren, at han ikke har været mere konsekvent over for Det Radikale Venstre, når det nu var det, som valget blev udskrevet på. For sådan var det jo, det forsøgte man i hvert fald at bilde befolkningen ind. Man talte utrolig meget om NATO fra Konservatives side og fra Venstres side, og det synes jeg at man har glemt.

Statsministeren omtalte telefonsvareren og Fremskridtspartiets politik. Det har aldrig nogen sinde været en del af Fremskridtspartiets politik. Det ved statsministeren også godt, og derfor synes jeg, det er lidt sølle, at man fra Folketingets talerstol kommer med en ting, som statsministeren formentlig godt ved er en usandhed.

Det er for billigt, at man prøver at bilde befolkningen det ind, når Fremskridtspartiet er det eneste parti, der vedkender sig det fulde medlemskab af NATO. Det er faktisk os, der

under debatterne om de 23 sikkerheds- og udenrigspolitiske dagsordener har stemt imod, i modsætning til regeringspartierne.

Det var ikke forstandigt, vil jeg sige til statsministeren – det er et udtryk, statsministeren er begyndt at bruge efter at være kommet så meget sammen med økonomiministeren – at han sagde sådan nogle ting.

Statsministeren harcelerede også over min tale. Jeg kan godt sige, at jeg ikke har fortrudt et eneste ord af det, jeg sagde. Det, jeg synes statsministeren burde have gjort, var at tage afstand fra hr. Svend Aukens udtalelser på valgnatten, hvor man nærmest kaldte fremskridtsfolk for racister, blot fordi vi ønsker flygtningeloven ændret eller i hvert fald lagt ud til folkeafstemning. Det er der faktisk ganske mange mennesker i dette land der ønsker på lige fod med Fremskridtspartiet, og der må jo være en del racister i det her land, hvis det skal stå til troende. Det synes jeg at statsministeren i stedet for burde have taget meget, meget skarp afstand fra.

Jeg synes også, at statsministeren skulle have taget afstand fra økonomiministerens udtalelser om, at Fremskridtspartiets stemmer ikke må tælles med, de må ikke øve indflydelse, og man kan ikke forhandle med dem. Jeg synes, det ville have været godt, hvis statsministeren var gået herop og havde taget klar og inderlig afstand fra de udtalelser, de to herrer er kommet med.

Vi vil fortsat gerne forhandle, må jeg sige til statsministeren. Vi har rakt hånden frem og frem og frem før valget, under valgkampen og efter valget. Men statsministeren ved lige så godt som jeg, at de samtaler, vi har været til, ikke har været andet end orienterende, hvor man har haft hele raden af politiske partier. Vi har ikke været indkaldt særskilt om noget punkt. Ikke én eneste gang har man ønsket at høre, hvad Fremskridtspartiet mente om de forskellige forslag, der skulle lægges frem. Det synes vi er for ringe, specielt når det nu er Fremskridtspartiet, der har vundet valget i den side af Folketinget, som statsministeren selv siger at han tilhører.

I øvrigt mangler vi meget i regeringens mål-sætningspolitik, der endelig ikke må forveksles med realismepolitik. Vi mener, at der er store signaler, der blinker og fortæller, at der vil komme nye afgiftspakker og andre tvangsforanstaltninger, der skal forøge den private opsparing. Jamen hvad er nu det for noget? Er det et nyt indgreb over for borgerne?